

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

březen 2017

Aby v našich farnostech pulsoval život

Biskupský delegát pro materiální zajištění pastorační P. Pavel Kafka vysvětlil přítomným principy PULSu. *foto: jo*

První únorovou neděli nás ve farnosti navštívil otec Pavel Kafka, biskupský delegát pro materiální zajištění pastorační, který nám na konci mše svaté poutavě přiblížil relativně nový fond na podporu pastorační a kněžské brněnské diecéze, pojmenovaný PULS. Ptáte se, proč zrovna takový název? Je to jednoduché. Počáteční tři písmena značí hlavní poslání církve: posvěcovat, sloužit a učit. A puls je důležitý pro život. A tak i podtitulek zní: Aby v našich farnostech pulsoval život.

Velmi pěkné vysvětlení, proč fond vůbec vznikl, o. Pavel ukázal na obrázku s obrysem kostela, který má uvnitř namalované hřiště: „Pokud chodíme hrát např. fotbal, potřebujeme k tomu hřiště. No a za každé hřiště se platí nájem, který si v týmu mezi sebou rozpočítáme. A stejně tak je tomu v kostele. Víme, že jsme tým a že k tomu, abychom se mohli scházet, potřebujeme kostel. A tak si stejně jako na hřišti na něj rádi přispějeme.“

Fond spadá pod Biskupství brněnské a v září 2016 ho zřídil brněnský

diecézní biskup Mons. Vojtěch Cikrle. Stará se o něj správní rada složená ze tří kněží brněnské diecéze. Fond získává prostředky třemi způsoby. Každá farnost má povinnost jednou za rok do fondu přispět, a to podle počtu věřících a podle hospodaření s farním majetkem. Každoročně na čtvrtou neděli v září je vyhlášena sbírka, jejíž výtěžek je určen pro fond. Rovněž je možné podpořit fond dobrovolným darem. Dobrovolné dary a zářijová sbírka se odečítají od povinného příspěvku farnosti. A jaké je rozdělení došlých příspěvků ve fondu? Kněžím brněnské diecéze jde celých 70 %. Do farností se posílá 20 % a ze zbylých 10 % se podpoří nějaký projekt brněnské diecéze. Aktuálně se připravuje web, kde bude možné se registrovat jako dárci a kde budou také zveřejněny další informace.

Myslím, že nejen pro mě bylo představení fondu přínosem. Je to něco, díky čemu se můžeme cítit více jako jeden velký tým, jehož jsme součástí, a který rádi podpoříme. =mš=

Augustin se vybarvil

Náš farní zpravodaj začal vycházet loni v březnu, slaví tedy své první narozeniny. Při té příležitosti se dočkal několika drobných úprav a poprvé také vychází barevně.

Máte nápady, jak jej dále vylepšit? Napadá vás nějaký vhodný článek? Nebo vám něco nevyhovuje? Chtěli byste rozšířit řady naší redakce? Vaše zprávy uvítáme na adrese zpravodaj@augustinbrno.cz.

Slovo úvodem

Milí farníci,

blíží se postní doba a musím se přiznat, že mám tuto dobu rád a že se na ni těším, i když je to období namáhavé a náročné, protože si mnohé příjemné věci odříkám a protože na sobě pracuji víc než obvykle. Ale mám zkušenost, že díky tomu se během postní doby cítím šťastnější a radostnější.

Pokud i vy máte chuť se sebou během postní doby něco udělat, měl bych pro vás dva tipy, na co se můžete zaměřit:

Asi to nejdůležitější, resp. nejprospěšnější je trávit více času na kolenou. A tím nemyslím jen se více modlit, ale skutečně si k tomu také kleknout. Když jsem byl posledně u rodičů a brzy ráno jsem odcházel z domu, našel jsem v obývacím pokoji mamku, jak tam klečí a modlí se. V tu chvíli jsem si uvědomil, že sice věnuji modlitbě relativně dost času, ale že u toho téměř vždy sedím a málokdy si kleknu. A tak se snažím se v tom od té doby polepšit. Modlitba vkleče je totiž velmi důležitá, protože klečení je výrazem úcty k Bohu a také znamením pokání, pokory a lítosti. Klečením si lépe uvědomujeme, že bez Boha nejsme nic, že zatímco my jsme hříšní, On je svatý, že zatímco my jsme slabí, On je všemohoucí.

Doba postní je také obdobím, kdy bychom měli usilovat o růst ve ctnostech. Nedávno jsem „objevil“ jednu ctnost, která je velmi důležitá: je to velkodušnost. Většina našich konfliktů s blízkými je kvůli malichernostem, kvůli věcem, které nejsou zas až tak důležité. A velkodušnost se projevuje právě tím, že se dokážeme nad tyto malichernosti povznést, že je dokážeme přehlédnout, že se nerozčilujeme kvůli nepodstatným věcem, ale naopak jsme ochotni rychle odpuštít. Velkodušný člověk umí zůstat laskavý i vůči těm, kdo jsou vůči němu nelaskaví; přijímá bez reptání od Boha nejen věci radostné, nýbrž i bolestné.

Přeji nám všem, abychom dobu postní prožili opravdu plodně a prohloubili svůj vztah s Bohem i s bližními.

o. Josef Novotný

Stalo se

Na mši svatou a pro Svatoblažské požehnání v pátek 3. února k nám do kostela přišlo několik set věřících, další se účastnili prostřednictvím přenosu Radia Proglas.

~

V sobotu 11. února se opět na faře setkali senioři, aby tentokrát vyzkoušeli parafínové zábaly rukou. Termín dalšího setkání naleznete ve farním Zpravodaji na str. 4.

~

Svátek sv. Cyrila a Metoděje, který všeobecná církev slaví 14. února, si o den později v našem kostele připomněli žáci a učitelé z Cyrilometodějské církevní základní školy mši svatou v 8:00 hod.

Pokřtěni byli:

4. 2. Nina Andrea Forberger
Jana Zoe Forberger
Gabriel Forberger
25. 2. Samuel Nečesal

Rozloučili jsme se:

8. 2. Vojtěška Tollnerová
21. 2. Václav Šťavík

Dětský karneval v Ledovém království

Rok se s rokem Rsešel a společenský sál Cyrilometodějské církevní základní školy v neděli 19. února opět zaplnili princezny, rytíři, víly, čarodějové a čarodějky množstvím dalších pohádkových postav, a dokonce i ožvlých věcí. Snad největší obdiv sklízelo batole převlečené za volské oko, celé v bílém se zářivým žlutkem na bříšku. Bez masek nezůstali ani mnozí dospělí, které sestra Edita průběžně zásobovala rekvizitami ze skladu dramatického kroužku.

Karneval zahájily pohádkové sestry Elsa a Anna, které děti uvítaly ve svém Ledovém království. Děti pak plnily úkoly, aby zachránily začarovanou princez-

Tématem letošního karnevalu bylo Ledové království.

foto: hk

nu Elsu. To se jim samozřejmě podařilo, a tak je čekala nejen sladká odměna, ale také tanec, zpěv a veselí se zachráněnou princeznou.

=hk=

Stiga cup 2017

Šestého ročníku turnaje, který se konal v neděli 12. února, se zúčastnilo 32 hráčů. Stejně jako loni byla kategorie „Starších žáků“ přiřazena ke „Kadetům“, a stejně jako loni se ukázalo, že toto spojení kadetům příliš nesvědčí. Starší žáci je převálcovali, obsadili medailová místa a kadety odsunuli do spodní poloviny tabulky. Matky se po loňské neúčasti opět „pochlápily“, takže celkem bylo letos 6 kategorií: Nejmladší žáci: 5–9 let, Mladší žáci: 10–11 let, Sestry: bez rozdílu věku, Starší žáci & Kadeti: 13+ (letos 13–21), Matky: bez rozdílu věku, Otcové: bez rozdílu věku, otcovství ve smyslu fyzickém i duchovním.

Vítězové jednotlivých základních skupin postupovali do Ligy mistrů obvykle s velmi přesvědčivými výsledky, co do bodů i do skóre. Nejvíce se v Nejmladších žácích činil Nikodém Škvařil, který v 5 zápasech nastřílel 32 gólů, tedy v průměru 6,4 gólu na zápas! Nezáhalela ani Katka Škvařilová v Matkách s průměrem 5,5 gólu na zápas. A Dorotka Kytnerová v Sestrách zase nedostala ve 4 zápasech ani gól! Mezi nejlepší se pochojoval

Vítězové jednotlivých kategorií se utkali v Superfinále, odkud si pohár odnesl Pavel, další místa obsadili Josef, Katka, Jeroným, Dorotka a Nikodém. foto: Jakub Šebek

i Jeroným Škvařil, který hrál ve skupině Mladších žáků, Pavel Šebek ve Starších žácích a Jožka Halámek v Otcích.

Liga mistrů tedy slibovala velmi kvalitní zápasy, což se také potvrdilo. Největší zájem budil zápas 4. kola mezi Jožkou Halámkem a Pavlem Šebkem, protože v tu chvíli už bylo téměř jasné, že kdo vyhraje tento zápas, stane se i celkovým vítězem. Jožka vedl od 2. minuty pěkným gólem, kdy po přesné nahrávce z pravého křídla střední útočník jen tečoval puk do poloodkryté klece. Pavel pak dlouho neú-

spěšně dobýval Jožkovu úpornou obranu, až se mu asi minutu před koncem konečně podařilo vyrovnat krásnou kombinací z levého křídla na středního útočníka. Ve strhujícím závěru pak 3 vteřiny před koncem (!) po prakticky totožné kombinaci přidal i vítězný gól na 2:1. Pavel pak v posledním kole ještě mírně pocítil nervy svých příznivců zápasem s Katkou, kde dvakrát dotahoval Katčín náskok, až se mu ke konci

opět podařilo vstřelit vítězný gól. Tento zápas se hrál na „superklouzavém“ hřišti, které Tomáš V. den před turnajem velmi pečlivě naprontoval a které díky tomu získalo úplně jiné, až nečekané parametry, takže ani hráči, natož diváci, občas nestačili sledovat, jak rychle se puk přesouvá ze strany na stranu...

Celkovým vítězem se poprvé stal Pavel Šebek, který vyhrál všechny zápasy v základní skupině i v Lize mistrů, neztratil za celý turnaj ani bod.

Jakub Zico Šebek

Představujeme farní varhaníky: Alžběta Pilerová

Na tomto místě jste, milí čtenáři, dosud nacházeli rozhovory s varhaníky u Sv. Augustina. Z toho by bylo možné usuzovat, že v našem kostele hrají jen muži. Nikoliv. Za varhany pravidelně usedá i mladá dívka Alžběta Pilerová, která v současnosti studuje hudbu a matematiku na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity.

Jak dlouho hrajete ve farnosti u svatého Augustina na varhany a kdy Vás můžeme slyšet?

Do farnosti sv. Augustina chodím od malička. Na varhany jsem zde začala hrát asi před třemi lety. Hrávám hlavně na ranních mších v neděli, přes týden, kdy je potřeba. Do naší farnosti chodím ráda, nejraději mám chvíle, kdy jsem v kostele úplně sama. Loni jsem měla možnost hrát na několika svatbách, letos jsou to spíše pohřby. Zpívala jsem v dětském chrámovém sboru, kde v současné době vypomáhám.

Co nejraději hrajete?

Na varhany nejraději hrají kancionálové písně, žalmy a příležitostné antifony

k různým liturgickým obdobím. Nejoblíbenějším obdobím je pro mne advent a rorátní zpěvy. Miluji i Vánoce a koledy. Na závěr mše zařazuji nejčastěji písně mariánské, které se moc často přes týden nezpívají.

Která antifona se Vám líbí?

Z antifon, které jsem dosud hrála, mě nejvíce oslovila antifona na popeleční středu Slitováváš se nade všemi, Bože, inspirovaná žalmem 50, na Zelený čtvrtek antifona k umývání nohou a na Bílou sobotu se těším na žalm 42 Jako laň prahne po vodních bystřinách a křestní zpěv Viděl jsem pramen vody. Možná objevím i nějaké další hity.

A co písně z Kancionálu?

Z velikonočních písní se mi líbí č. 401 – Aleluja! Živ buď nad smrtí slavný vítěz, Raduj se a vesel, všechno stvoření č. 404, č. 406 – Velikonoční oběti a pak nádherná prosba k Duchu Svatému č. 422. V mezidobí ráda vybírám z písní příležitostných, např. Tvůrce mocný nebe, země nebo píseň K. Eichlera Ty mocný, silný, veliký, píseň svatého Františka z Assisi č. 909, Matičko Kristova č. 922 či píseň

931, používaná v českých zemích jako papežská hymna.

Máme pokyn od o. Josefa hrát jeho oblíbenou píseň 901 – Blíž k tobě, Bože můj, samozřejmě v ideální tempu, aby co nejméně evokovala pohřební atmosféru, a ideálně co nejvíce slok.

Z písní eucharistických se těším na písně s textem svatého Tomáše Akvinského, tj. velmi známá Klaním se ti vroucně, dále často hrávaná k adoracím 704 – Chvalte ústa vznešeného, slavnostní Sione, chval Spasitele nebo s velikonoční tematikou 710 – K svátku tajemnému vroucně přistupujme.

Hrajete ráda i klasickou hudbu na varhany?

Varhanní skladby vážné hudby hrají výjimečně, moc mě nebaví, navíc trvá delší dobu se je řádně naučit, nějaká snadnější preludia se dají, ale popravdě, na konci mše stejně už nikdo neposlouchá a při svatém přijímání raději zařazuji mezihry s melodií dané písně.

Bety, děkuji Vám za rozhovor a přeji Vám vše dobré. =jš=

Setkání redaktorů farních zpravodajů

V sobotu 11. února 2017 se v Brně na Petrově uskutečnilo setkání redaktorů farních zpravodajů brněnské diecéze. Celkem se nás setkalo kolem 40 na mši svaté v boční kapli katedrály, kterou celebrou o. generální vikář Mons. Jiří Mikulášek. Otec biskup, Mons. Vojtěch Cikrle, byl nemocný, přesto nás přišel na začátku mše svaté pozdravit, poděkovat za naši službu a popřát nám mnoho síly a radosti do dalšího tvoření. Pověděl, že ne každá diecéze má své farní zpravodaje a že je to pro diecézi obrovský poklad. Nejstarší farní zpravodaj vznikl v Telči, a to již v roce 1919. No a z těch předrevolučních či těsně porevolučních je to šlapanický zpravodaj, znojemský a jakubský (Brno). A víte, který vznikl nejpozději? Náš – svatoaugustinský!

Po mši svaté jsme se již všichni setkali v sále na Petrově, kde bylo úvodní kolečko. Bylo zajímavé slyšet, jak často a v jakém nákladu vycházejí jinde.

- Salesiáni ze Žabovřesk, vydávají 4× ročně v nákladu 450 kusů
- Střelice, vydávají 4× ročně v nákladu 230 kusů
- Ořechov, vydávají 10× ročně v nákladu 200 kusů

- Tomášek, vydávají 10× ročně, plus půlnoční pro všechny i nevěřící, náklad 650 kusů
- Dolní Bojanovice, 4× za rok, 800 kusů
- Stará Líšeň, 5× za rok, 400 kusů
- Salesiáni z Líšně, 3× za rok, 100 kusů (preferují internetovou formu)
- Lískovec, 6× ročně, 350 kusů
- Troubsko, 4× ročně, 200 kusů
- Jimramov, 3× ročně, číslo má kolem 62 stránek
- Komín, 2× ročně, 200 kusů
- Augustin, 11×, ročně, 500 kusů
- Zbraslav, 3× ročně, 150 kusů
- Znojmo, 10× ročně, 700 kusů (mezifarní zpravodaj)
- Třebíč, 24× ročně, 400 kusů (má spíše informační charakter)
- Jakub, 11× ročně, 750 kusů
- Veverská Bítýška, 2× ročně
- Husovice, 500 kusů
- Třešť, 4× do roka, 180 kusů
- Nové Město na Moravě, 4× ročně, 500 kusů
- Olešnice, 150 kusů, 1 číslo za rok
- Ruda, 5× do roka.

Setkání redaktorů na Petrově. foto: p. Fardus

Před polednem za námi přišel Patrick Diviš, který je kreativním producentem centra Náboženské tvorby České televize. Pověděl nám o televizní tvorbě. I přesto, že jsme ateistickou zemí, veřejnoprávní televize podporuje náboženskou redakci a vysílání (oproti Českému rozhlasu, kde tato redakce byla zrušena). Dramaturg je v Brně, Praze a Ostravě, kde se velmi úzce spolupracuje s televizí Noe. Náboženská redakce má základní prioritu: stavění mostů mezi věřícími a ateisty. Navazuje na kulturně historickou tradici Evropy, nicméně ukazuje i jiná náboženství.

Na závěr o. Pavel Kafka hovořil o fondu na podporu pastorační a kněžské brněnské diecéze. Tuto přednášku měl i u nás ve farnosti a píšeme o ní v jiné části zpravodaje.

Celé setkání bylo pro nás velkým povzbuzením pro další zpravodajskou činnost. =mš=

Farní diář

1. 3.	Popeleční středa, mše svatá v 8:00 a 18:00 hodin
18. 3.	Setkání seniorů
24. 3. – 25. 3.	Duchovní obnova farnosti – podrobnosti viz níže
2. 4.	Křížová cesta Chudčice

Duchovní obnova na téma: 7 hlavních hříchů

Vede P. Josef Novotný

Pátek 24. 3. 2017

- 17:00 příležitost ke svátosti smíření
18:00 mše svatá
18:45 1. přednáška

Sobota 25. 3. 2017

- 8:00 mše svatá (ze slavnosti Zjevení Páně)
9:00 2. přednáška
9:30 výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní (možnost občerstvení na faře)
10:30 3. přednáška
11:00 výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní
14:30 příležitost ke svátosti smíření
16:30 4. přednáška
18:00 mše svatá (ze slavnosti Zjevení Páně)
19:00 celonoční výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní (nebo jen do 24:00).

Průvodce postní dobou

Diecézní katechetické centrum letos opět nabízí pomůcku Malý průvodce postní dobou. Úvodní text a krátká rozjímání k jednotlivým nedělím napsal Mons. Jiří Mikulášek, který v únoru 2017 oslavil své 75. narozeniny. Věty k zamyšlení pro všední dny byly inspirovány slovy papeže Františka pronesenými při různých příležitostech. Průvodce je určen dospělým a nabízí pro každý den postní doby jeden duchovní impulz. Brožurky jsou k dispozici v našem kostele. Cena jednoho výtisku je 5 Kč.

Zdroj: biskupstvi.cz

O věcech posledních

Možná je to obdobím, ale stále častěji se na nás obracíte s otázkou, co vlastně dělat, když zemře někdo blízký a je potřeba zařizovat pohřeb. Ptáte se: „Na koho se mohu obrátit a co musím udělat?“ Jelikož rubrika „ptáte se“ odpovídá na otázky týkající se vzniku a původu různých liturgických a církevních tradic, odpověď nabízíme v tomto článku.

Ztráta blízkého člověka je pro každého velkou citovou ranou. Nedokážeme se soustředit, nevíme, co udělat nejdříve, kam zavolat, kam zajít.

Pokud zemře nám blízký člověk doma, je naší povinností zavolat nejprve lékaře, který by měl písemně potvrdit smrt. Jestliže člověk zemře v nemocnici či v domově seniorů, je samozřejmé, že tam lékař vystaví zprávu o smrti, tzv. ohledací list, a odešle ji na matriku. Zůstavitel pohřbu (ten, kdo objednává pohřeb) na matriku přinese občanský průkaz a průkaz zdravotní pojišťovny nebožtíka a dostane úmrtní list. Pokud pozůstalí nejsou přítomni, nemocnice či jiný ústav zajistí pohřební službu dle svého uvážení.

Pokud si chceme zajistit pohřební službu sami, měli bychom vědět, co která služba, a hlavně jak, zajišťuje. Pokud

zemřel člověk věřící, je potřeba co nejdříve o skonu informovat pana faráře a domluvit s ním obřad v kostele. Kvalitní pohřební služba nabízí převoz nebožtíka (z domu, nemocnice či ústavu a jeho uchování až do dne pohřbu), vytištění parte, květinovou výzdobu, objednání pohřbu do země včetně úpravy hrobu či přípravu ke zpopelnění. Při pohřebním obřadu v kostele, po kterém se pozůstalí přesunují na hřbitov, se může hodit i zajištění autobusu, které také pohřební služba zařídí.

Cena pohřbu bývá různá, podle toho, jaké služby pozůstalí žádají. Základní sazba se pohybuje v rozmezí 15–20 000 korun.

Osobně mám velmi dobrou zkušenost s Pohřební službou na Kolišti 65 v Brně pana Pavla Cajzla, našeho bývalého farníka. Kontakt na jeho pohřební službu: telefon 603 446 859, odvoz zesnulých a informace non stop 603 361 061.

V Brně působí také Brněnská pohřební služba – tel. 602 748 287, Pohřební a hřbitovní služby města Brna – tel. 603 113 300, Concordia – tel. 602 737 718, Harmonie – tel. 723 283 290, Nostalgie – tel. 602 891 347 a další, s výběrem může pomoci pan farář. =jš=

Ptáte se: Jak vznikl popelec a jaká je jeho symbolika?

Popeleční středou vstupujeme do doby postní. Ta mívala v průběhu dějin různou délku, až se nakonec ustálila na čtyřiceti dnech na památku čtyřicetidenního Ježíšova postu na poušti. Od popeleční středy je ale do Velikonoc dní 46. To proto, že neděle se mezi postní dny nepočítají.

Zvyk sypat si popel na hlavu pochází z židovství a byl spolu s oblečením žíněného roucha znakem lítosti. V raném křesťanství čekalo na začátku postní doby žíněné roucho a popel na hlavu kajícího, který se dopustil těžkého hříchu. Poté byl obřadně vyhnán ze shromáždění a zpět byl přijat až na Zelený čtvrtek, kdy veřejně vyznal své hříchy. Praxe veřejného pokání se časem začala vytrácet, naopak sypání popela na hlavu se rozšířilo na všechny účastníky bohoslužby. Křížem na čelo byly označovány

ze začátku pouze ženy, protože na vlasech nosily závoj.

A proč právě popel?

1. Popel je symbol smrti a nicotnosti. Má nám připomínat, že jsme prach a v prach se obrátíme. Máme si uvědomit pomíjivost našeho pozemského života.

2. Popel symbolizuje obrácení. Symbolicky se tak naznačuje stav člověka, který vyznává před Bohem svůj mnohdy špatný život, své nepravosti, svůj hřích a vyjadřuje vůli vnitřně se obrátit s nadějí, že mu Bůh odpustí. Přijetí popelce je tedy znamením kajícího.

3. Popele se dříve užívalo i jako čistícího prostředku. Toto znamení nás tedy vybízí, abychom vstoupili do postní doby vědomě a prožívali ji jako čas vnitřního očišťování. Máme zapotřebí důkladně pročistit všechno, co za celý rok poskvřilo a pošpinilo naše srdce. =ojn, hk=